Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

ILLUSTRERADT

Utkommer hvarje Söndag. Pris för 3 Månader 1 Rdr. Bco

Enkla. No. 8 sk. Bco

SÖNDAGS MAGASIN.

No. 2 Göteborg, Söndag d. 11 April 1847. 1 Qvar.

Israelitiska Sjukhuset i Hamburg.

Salomon Heine och hans stiftelse i Hamburg *).

I motsats mot andra i dylik ställning, hwilka, emedan de sjelfwa gått miste om en högre bildning, blicka med förakt ned på wetande och kunskaper, wisste S. Heine att uppskatta desamma efter deras wärde, och mången konstnär och wetenskapsidkare emottog af honom det ädelmodigaste understöd, den wänskapsfullaste handräckning för sitt sträfwande. Särskildt ifrade han för en grundlig bildning hos sin egen nations ungdom. De israelitiska friskolorna i Hamburg åtnjuta regelmässigt sedan långliga tider betydliga understöd utur Heines kassa; enskilda af deßas elewer, utmärkta hufwuden, för hwilka han intresserade sig, studerande och andra flera gaf han sedan allt framgent rika bewis på sin wälwilja, och den af så många göromål upptagna mannen fann tid att föra angelägenheter af detta slag med samma punktlighet, som hade det handlat om affslutande af en statsangelägenhet. Ordet statsangelägenhet kommer oß att tänka på branden 1842. Af 32 millioner, som Hamburg då behöfde, kunde Heine ensam försträcka 8 millioner. Detta betrakta wi ej såsom en wälgörenhetshandling, ty här war egentligen fråga om en glänsande affär, som månaen skulle önska att hafwa kunnat dela. Men häruti ligger åtmin one ett bewis på de ansenliga medel, öfwer hwilka Heine hade att befalla. Dock war hans förmögenhet, efter hwad wid hans död befans, på långt när ej så stor, som den uppskattades af Morning Herald och sedan af tyska bladen anságs wara. Det war der fråga om 4 mill. Pund St.; i sterbhuset befans ett marimum om 1 mill. = 17 mill. mark. Utan twifwel en rätt artig summa! — För öfrigt kunde en så fruktanswärd händelse, som Hamburgerbranden, omöjligen passera, utan att på ett storartadt sätt taga Heines ädelmod i anspråk. För de hjelpbehöfwande underteckнade han en summa af 100,000 Mark och de huswilla fingo på hans föranstaltande under en längre tid warm mat och andra förnödenheter. Heine sjelf hörde på andra dagen af eldswådan till de brandskadade. Hans föna hus wid Jungfernstieg blef tillika med hotellerna" Alte Stadt London" och "Streits Hotel" sprängdt i luften, för att hindra eldens widare framträngande. Efter berättelse anslog Heine den honom tillkommande assuranssumman till förmån för stadens brandtkassa. Widare war det han, som dagen för Börsens öppnande satte gräns för ett obehörigt ocker af flera werelhus, genom den förklaringen, att wilja diskontera alla acceptabla paper till 4 proc. Sålunda blefwo genom honom flera wacklande hus undanryckta fallisemang, eller åtminstone för ögonblicket befriade ur den mest tryckande förlägenheten. Utan twifwel wisade sig Heine då wärdig rättigheten till benämning af hedersborgare. — Wi komma nu till Heines nyaste stiftelse, hwilken, såsom H:r Hertz, en af förståndarne för israelitiska församlingen, i sitt inwigningstal så föna anmärkte, är ett monument, mer strålande än de af brons och marmor, grundadt i tacksamma efterkommandes hjertan. I Januari 1840 kände alla derwarande israelitiska församlingens medlemmar det oafwisliga behofwet af ett fattig- och sjukhus. Uppförandet af ett sådant wardt beslutadt och en kommittée tillsatt, som skulle rådgöra om sättet att anskaffa de föreslagna medlen. Äfwen S. Heine war jemte flera af de förnämsta församlingsmedlemmarne närwarande i denna kommittée. Till allmän glad förwåning förklarade han sig beredd att utbetala hela summan, så framt man wille benämna hospitalet till minne af hans 1837 aflidna maka och medgifwa honom sjelf en grafplats i synagogan, om en sådan skulle komma att förbindas med huset. Hwilken hjertlig pietät ligger ej i dessa wilkor! På det tacksamma medgifwandet å kyrkföreståndarnes sida följde en utbetalning af 40,000 Thaler, till hwilken summa en tid derefter med lika beredwillighet fogades ännu 16,500 Thaler, alldenstund kostnaderna betydligt öfwerstego det första anslaget. Så mycket wälwilja förwånade till och med stadens auktoriteter; de anwisade beredwilligt en plats för det blifwande hospitalet i förstaden St. Pauli. Den 10 Juni 1841 lades, i närwaro af de högsta embetsmännen och en talrik folkskara, grundstenen och wid detta högtidliga tillfälle utdelades en på bekostnad af församlingen i silfwer och brons slagen medalj, Salomon Heine till ära. Han sjelf erhöll ett exemplar i guld. Den wisar på awersen hans bröstbild med omskriften: "Salomon Heine. Menniskokärleken är kronan på alla dygder." På andra sidan befinner sig en afteckning af fasaden af sjukhuset, med samma öfwerskrift, som detta nu bär i sitt fullbordade skick: Den Tysk-israelitiska församlingens sjukhus. Salig Fru Betty Heine till åminnelse uppbyggdt af hennes man Salomon Heine. Hamburg, anno 1841.

Ett mera wänligt och på samma gång sundt läge kan för ett hus af denna beskaffenhet knappast tänkas. Den föna stora planen bildar en trapezoid, på hwars sydsida hospitalet höjer sig i den enklaste stil. Det har en längd af 227 fot och består af en grundbyggning och twå sidoflyglar. Det är twenne wåningar högt, betäckt dels med skiffer, dels med asfalt. Gent öfwer, på norra sidan om den sednare anlagda trädgården, hwilken innesluter hela hospitalet, ligger kopphuset, som förmodligen är bestämdt äfwen för andra smittosamma sjukdomar. Det motswarar helt och hållet det ändamål, som föreswäfwat stiftaren, och den höga ståndpunkt, hwarpå för närwarande byggnadskonstens teknik hwilar. Stiftaren war benndranswärdt omtänksam att förena praktisk nytta med behag och smak i både det yttre och inre. Flera nya uppfinningar, särskildt med afseende på ångapparater och wattenledningar för badrummens behof, äro här anwända. Den erfarenhet, som man gjort i det nu öfwer tjugo år gamla allmänna

*) Forts. o. slut fr. f. g. N:o.

sjukhuset i Hamburg, kunde med fördel anwändas wid inrättningen af det nya israelitiska, och följden har blifwit, att ingen judisk församling i Tyskland kan glädja sig öfwer ett sådant mönsterhospital, som det här uppförda. Swårigheterna att uppnå detta ändamål woro så mycket större, som huset uppfördes strängt efter mosaist ritus i afseende på de sjukas wård, hwarigenom wid organisationen af det hela omständigheter uppstodo, som man knappast hade anat. — En prydnad för huset är den wisserligen icke stora, men andaktswäckande bönsalen. Ett i Berlin förfärdigadt, guldstickadt sammetsförhänge, med en tacksamhetsskrift i Hebraiska språket, stiftaren till ära, betäcker de heliga lagböckerna — Thora. — I cessionsrummet hänga i smakfulla ramar porträtter af stiftaren och hans aflidna maka, till hwars åminnelse stiftelsen är gjord. Ingen blickar utan rörelse och djupaste aktning upp till detta ädla par. — Hwad sjelfwa huset beträffar, anmärka wi att i sjukrummen, genom en högst sinrik ventilation den förskämda luften bortskaffas för den inströmmande nya. De sköna rummen, samtligen wackra, ljusa salar, innehålla hwardera åtta sängar och i öfrigt allt, som kan tjena den lidande till nytta, lindring och bequämlighet. I husets öfra wåning är en mängd små, på yppersta wis inrättade rum, bestämda för enskilde hjelpbehöfwande och pensionärer. Bland öfriga lägenheter märka wi operationssalen, som erhåller det nödiga ljuset ofwanifrån och från sidorna; det med sina ångapparater i sanning storartade köket; de båda badrummen med sina inrättningar för regn- och duschbad; twättstugan, som genom ett 30 fot långt rör står i förbindelse med den stora ångkitteln i hufwudköket. — Efter inwigningsdagen hölls Betty-Heinestiftelsen öppen för publikens åskådande. Trängseln bland besökande af Hamburgs och Altonas innewånare war så stor, att många sågo sig nödsakade att flera gånger företaga wandringen genom det wackra etablissementet, då man första och andra gången ej war i tillfälle att genomskåda och beundra det hela och deß delar. Rika gåfwor till Inrättningens bästa inflöto uti de i församlingen utställda bäcken. Utur gifwarnes blickar och ord talade i full samklang, oaffsedt all olikhet i trosbekännelse, den hjertligaste högaktning för den man, som utaf öfwermåttet af sin rikedom skapat så herrliga werk; som ej lift braken bewakade penningen med egendomsbegärets eldblickar, utan genom den lindrade sina arma bröders smärtor, aftorkade deras tårar, upprättade de nedertryckte och gaf åt den trötta och hjelplösa ålderdomen en säker tillflyktsort.

Salomon Heine njöt endast i twenne år tillfredsställelsen af att se frukterna af detta menniskoälskande werk. Trött af år och höljd af ära bortgick den ädle gubben år 1844, sörjd af alla, som weta uppskatta det ädla i lifwet, men mest af dem bland sina behöfwande bröder, för hwilka han war den huldaste wän och den kärleksrikaste far. — Frid med hans minne! Det skall sent slockna, äfwen om tider stunda, som bära sjelfwiskheten och egennyttan i stölden, och som göra förwärfwet till sin högsta grundsats.

Ett utomordentligt Genie i räknekonsten.

I Amerika finnes ett tioårigt barn, wid namn Stafford, som efter alla underrättelser skall wara begåfwadt med ett utomordentligt hufwud för räknekonsten, likasom för öfriga wetenskaper. Man må ställa frågorna hur man will, de må angå hwad ämne som helst, barnet fattar dem med största lätthet och skärpa och beswara dem med en klarhet och reda, som man blott träffar i enskilda fall och hos särdeles lyckligt utrustade naturer. Den person, som meddelat denna underrättelse, bad föräldrarne till detta underbarn om tillåtelse att medelst ett aritmetiskt exempel pröfwa gossens utomordentliga gåfwor. Det lydde så; hwad är produkten af 365,365,361,361,365,365, multiplicerade med 365,355,365,395,365,365. Gossen sprang upp, gick med leende min och sakta talande för sig sjelf några gånger fram och tillbaka öfwer golfwet, blef så stående och swarade: icke mer och icke mindre än 133,491 quintillioner etc. Knappt hade gossen utfört denna swåra hufwudräkning, och detta inom några få minuter, än han blek och utmattad nedsönk på en stol. Men snart hade han åter repat sig och erkände då, att detta multiplikationsexempel war det swåraste, som han någonsin fått sig till uträkning meddelad.

Älskwärd Etikett.

Konung Carl II:s af Spanien gemål war en passionerad hästwän. En gång wille hon försöka en ny häst, som man från Andalusien tillsändt henne. Men knappt hade hon bestigit springaren, förrän han stegrade sig, så att drottningen störtade till marken. Till all olycka blef hon hängande med foten i stigbygeln, och hästen släpade henne sålunda ett stycke med sig, utan att man war beredd att hasta henne till hjelp. Etiketten förböd ock detta; ty det war alla manspersoner wid lifsstraff förbudet, att widröra hennes dyra person. Carl II, som högt älskade sin gemål ropade då från Balkonen, der han stod, till de kringstående att ila hennes maj:t till hjelp; men af aktning för etiketten rörde sig Spanjorerna ej ur stället. Slutligen togo två förnäma herrar sig dristigheten, den ena att fatta i tyglarne, den andra att befria den höga foten ur deß fängsel. Knappt war detta skedt, för än de med förskräckelse tänkte på, hwilket straff, som wäntade dem för deras öfwerträdelse emot en sträng lag. De begagnade sig derföre af den allmänna bestörtningen och togo till flykten. Men Drottningen bad om nåd för förbrytarne, hwilket konungen ock i nåder bewiljade.

Himmel, der reser Anton och jag vill till honom!

Mina Herrar, fyra personer måste hafva plats.

Och doch försent!

Blott ett ögonblick Herr Konduktör — Gud hjelpe mig för min kusinus hund!

Om Kometerna.

Ordet komet (på swenska hårstjerna) beteknar sådana werldskroppar, som skilja sig från alla öfriga stjernor genom sin töckenartade omgifning, samt deßutom och wäsentligen genom sin swans och sina synbart oregelmässiga rörelser. Emedan de alltid äro synliga blott en jemförelsewis kortare tid, har man länge ansett dem för blotta meteorer eller föränderliga fenomener. Till och med den store Kepler war tillgifwen denna åsigt. Tycho Brahe war den förste, som bewisade att kometerna äro stjernor. Nu mera twiflar ingen att ju Kometerna, likasom Planeterna, äro waraktiga werldskroppar, hwilka bliſwa för oß sällsynta, just derigenom att de sällan komma solen och dermed jorden nog nära, för att af oß kunna observeras. Wid en komets ankomst fäste sig under widskepelsens tider, hwilka i detta fall ej ännu äro fullkomligt förbi, den öfwertygelsen, att hwarje sådan war ett förebåd till stora landsförstörande olyckor, såsom krig, pest, hunger och wattunöd — en spådom, som likt mången annan kommit sin profet på skam.

Den yttre företeelsen af de särskilda kometerna är så tillwida olika, som några af dem höra till de mest glänsande och storartade fenomener, under det att andra deremot ej ens med blotta ögat kunna upptäckas; deruti stämma de dock öfwerens, att de alla bestå af en dunstformig massa, hwilken, mer eller mindre glänsande, saknar bestämda gränser och kallas kometens *hufwud*. Uti midten är detta wanligen mycket klarare och bildar en så kallad *kärna*, hwilken har mycket likhet men en planet eller en fixstjerna. Kärnans dunklare omgifning kallar man *håret*, *skägget* eller *mahn*. Ljusets tilltagande mot midten är icke långsamt öfwergående, utan wärer plötsligt, och i den närmaste omgifningen kring kärnan är ljusdimman helt blek och genomskinlig, så att kometens medelpunkt synes omgifwen af en, stundom af två till tre lysande, koncentriska ringar, hwilka synas åtskilda genom blekare och mattare mellanrum. Till hufwudet sluter sig, på den från solen lutande sidan (sällan på den åt solen wända) en ljusstrimma, eller den så kallade swansen, som ofta är skild ifrån hufwudet genom ett tomt mellanrum, hwilket icke innehåller något ljusämne. Af de nämda beståndsdelarne af en komet är blott hufwudet den wäsendtliga, under det att de öfriga, kärnan och swansen, stundom saknas. Denna sednare är ofta af en oerhörd storlek (hos kometen, som syntes 1811, war swansen 22 millioner, hos den af år 1680 öfwer 20 millioner tyska mil lång), ofta dubbel, ja kometen af 1744 hade till och med ſer swansar. Den har i allmänhet likhet med fallstjernor, hwilka lemna efter sig ljusstrimmor eller raketer, är ofta böjd och i den nedra ändan än spetsig, än i form af en solfjäder. Swansen är wanligen så tunn, att man ser äfwen den swagaste stjerna genom densamma, och följaktligen äfwen så swagt glänsande, att den regelmässigt ej bliſwer synlig utan wid mycket klar luft utan månsken. Stjernorna äro synbara äfwen genom kometens hufwud, dock ej regelmässigt genom deß medelpunkt. Härtill kommer ännu en omständighat, som är något wäsendtligt för swansens natur: wi mena, det så kallade scintillerandet eller strålskjutandet; wid ändan af swansen framskjuta på flera ställen med stor hastighet ljusstrålar, för att på ögonblicket åter draga sig tillbaka eller helt och hållet förswinna.

Rörande kometernas egentliga natur äro wi ännu till det mesta i okunnighet. — Frågorna, om de äro fasta kroppar eller ej, om de lysa med eget eller med lånadt ljus, hänga helt nära tillsamman. Man har ej observerat hos kometerna några faser eller ljuswerlingar, sådana som wi warseblifwa hos månen och till och med hos Wenus, hwilka efter deras olika ställning till solen synas oß helt och hållet eller delwis upplysta; wore nu kometerna fasta kroppar och erhölle de sitt ljus af solen, så skulle de förete faser, hwilket de, efter hwad sagdt är, ej göra, likasom de ej från sig kasta någon skugga. Frågan kommer alltså att stadna mellan twenne alternativer: antingen om kometerna äro fasta kroppar, som lysa med eget ljus, eller om de ej äro fasta kroppar och i denna händelse mottaga sitt ljus af solen. Men att kometerna äro fasta kroppar, kan wäl knappast antagas, åtminstone ej i allmänhet; många kometer, t. ex. de af åren 1795, 1797 och 1804 wisa alldeles ingen kärna och äro öfwer allt genomskinliga, och äfwen då kärnan finnes, är han liten, ej skarpt begränsad och af så matt ljus, att det knappast kan hållas för solljus, som tillbakakastas från en fast kropp. Kärnans hela diameter besteg sig i de båda kometerna 1811 till 570, i den af år 1807 till 115 i den af 1799 till 80, och i den af 1805 blott till 6 mil. Sannolikt är den mest glänsande delen af kometen, som man kallar kärnan, ingen ting annat än en mera kondenserad töckenmassa; synliga bliſwa för oß kometerna blott genom det reflecterande solljuset, hwilket genomtränger deß hela töckenmassa, hwarföre wi ingenstädes warseblifwa en oupplyst sida. Nästan alla nyare astronomer, bland hwilka Olbers och Herschel, den yngre, äro af denna mening. För öfrigt är det wäl möjligt, att bland kometerna förekomma sådana, som äro af ganska olika fysisk beskaffenhet, och att bland dem några äro fasta kroppar, andra deremot ej, att några lysa med eget ljus, andra åter med lånadt.

På många sätt har man försökt att förklara den märkwärdigheten, att kometerna bliſwa mindre, ju närmare de nalkas solen och större i samma mån, som de aflägsna sig från densamma. Så blef wid den Enckeska kometen 1824 hufwudets diameter under åtta weckor 26 gånger mindre, under det deß afstånd från solen blef tre gånger kortare än i början. Förklaringen tyckes ligga tämligen nära till hands. Ju mera komten nalkas till solen, ju mera den således är utsatt för wärman af deß strålar,

desto större är den del af hans töckenmassa, hwilken till följe af hettan öfwergår ifrån ånga till ett tillstånd af gasform; aflägsnar sig deremot kometen från solen, så förwandlas åter de förslygtade delarne till synbar ånga och förena sig med kometens hufwud. Härtill kommer sannolikt ännu följande optiska grund. Då en komet är mera aflägsen från solen, se wi den redan längre tid före deß uppgång, eller en ännu längre tid efter deß nedgång, och derföre i de trakter af himlahwalfwet, som äro dunklare, än de, som befinna sig i solens granskap; wi kunna derföre i förra fallet bättre observera de ljusare delarna, än hwad som är möjligt, då kometen befinner sig närmare solen.

Äfwen i fråga om swansens natur och beskaffenhet, hwarföre den regelmässigt wänder sig ifrån solen, äro uppställda många särskilda förklaringsgrunder. Så mycket är wäl ej underkastadt något twifwel, att ju swansen består af dunster eller töckenmassor; men hwarföre finnes den då alltid på den från solen wända sidan? Man antar wisserligen att solen werkar tillbakakastande på swansens beståndsdelar, ett påstående, som först uttalades af Newton; men dermed är ej swårigheten öfwerwunnen, så mycket mindre, som det gifwes kometer, hwilka ej hafwa någon swans; wi måste då antaga, att ej alla kometer utweckla ett ämne, som är underkastadt solens tillbakadrifwande kraft. Den från solen tillbakakastade delen af kometen tyckes i sin rörelse röna mer motstånd än sjelfwa kärnan, får således sitt läge bakom densamma och synes oß på samma grund böjd; den af 1689 hade efter åsyna wittnens utsago utseende af en turkisk sabel. — Strålskjutningen har Schröter förklarat såsom följd af en elektrisk werkan, eller åtminstone af en kraft, som har likhet med elektricitet. Olbers' förklaring är ganska enkel; efter honom har strålskjutningen sin grund i atmosferens olika täthet och i frambrytande af de olika dunst- och luftmassorna, alltså samma orsak som stjernornas gnistrande ljusken.

Kometernas rörelser framwisa otaliga olikheter och äro högst oregelbundna. Somliga röra sig mycket långsamt, andra utomordentligt fort (den af 1472 genomlopp på en dag en båga af 120 grader); somliga från wester till öster, andra från öster till wester; stundom äro de synliga blott några dagar, stundom och flera månader. Newton war den förste, som skingrade det dunkel, hwari kännedomen om kometernas rörelser war stadd. Han hade nämligen funnit, att en kropp, som rör sig omkring solen, och som efter den af honom upptäckta lagen, drages till densamma, alltid måste beskrifwa en kägelformig bana, d. w. s. en af de tre märkwärdiga krokliniera, hwilka man kallar Ellips, Parabel och Hyperbel; planeternas banor äro samtligen ellipser eller owala. Newton pröfwade nu, om detta kunde wara fallet med den stora kometen af 1680 och fann att han, i likhet med planeterna, rörde sig i en ellips. Sedan deß har man beräknat många andra kometers banor och af dessa observationer kommit till samma resultat; de äro likaledes ellipser, i hwilkas brännpunkt solen befinner sig, men skilja sig ifrån planeternas banor derigenom, att de i wida högre grad afwika från den reguliera cirkelformen, och att deras rörelse ej såsom planeternas är ifrån wester till öster, utan till stor del i motsatt rigtning. Ju mer nu kometernas banor afwika från cirkelformen, desto betydligare är skilnaden emellan det största och det minsta afståndet ifrån solen, och hos kometerna är utan all jemförelse denna skilnad mycket större än hos planeterna. Af dessa beskrifwer Juno den ifrån cirkelformen mest skiljaktiga banan, och deß minsta afstånd från solen består sig till 41, deß största till 69 millioner mil; skilnaden är således omkring en tredjedel. Ett helt annat förhållande är det med kometerna, hwilka uppwisa en ojemförligt större skilnad i distansen emellan solen och banans närmaste eller fjärmaste punkt. Den stora kometen 1811 nalkades solen på 48 millioner mil när, och aflägsnar sig från densamma hela 8000 millioner. Ingen komet är synbar under hela sitt lopp, alla blott kort tid före eller efter sitt närmande intill solen: i afseende på närmandet till solens granskap är åter en stor olikhet. Af alla bekanta kometer han ingen kommit solen så nära, som den af 1680, som på närmaste håll war blott 120,000 mil från deß medelpunkt och från ytan bara 32,000 mil; deremot nalkades den af 1792 solen blott på 84 millioner mils afstånd. Det kan ej med full säkerhet bestämmas, om alla kometernas banor äro ellipser: gifwes det någon komet, hwars bana är en Parabel eller en Hyperbel, så kan denna komet öfwerhufwud blott en gång komma i solens granskap, emedan dessa krokliniер, icke såsom ellipsen, återwända i sig sjelfwa, utan utsträcka sig i det oändliga. Dock har man sig ännu ej någon komet bekant, hwars bana bewisligen har en parabolisk utsträckning. Bestämningen af kometernas banor har stora swårigheter, emedan wi blott se en jemförelsewis liten del af desamma; men att flera kometer beskrifwa ellipser och alltså slutna krokiga linier, är satt utan allt twifwel genom deras återkomst på förut bestämda tider.

Om kometernas antal kan man blott säga, att det är ganska stort och åtminstone belöper sig till flera tusende. I wår tid förgår knappast något år, utan att en komet eller flera blifwa observerade och om detta i äldre tider mera sällan war fallet, så har det sin naturliga grund deruti, att man fordom ej hade de hjelpmedel medelst instrumenter, hwarpå wår uppfinningsrika tid har sådant öfwerflöd. Man betänke härwid, att största delen af kometerna icke äro synbara utan för det med theleskop bewäpnade ögat, och derföre benämnas theleskopiska.

(Forts följer.)

Anekdot.

En lebensbruder gick hem från krogen och varseblef derunder fullmånan på himlen. Sedan han en stund betraktat den, sade han i stolt ton: "Gör dig ej så viglig för det Du är full alla månader; jag är det hvarenda dag.

Anmälan.

Efter den i N:r 1 af denna tidning utgifna prospekt öfver densammas bestämmelse och tillkänkta verksamhet anmäles den härmedelst ytterligare i den resp. publikens ynnest. — Den kommer att i helt ark utgifvas alla söndagar. Priset blir för qvartal eller 13 N:r) 1 Rgs Bco och för lösa numror 2 sk:r B:o

Prenumeration kan ske hos utgifvaren i Götheborg och på Post-kontoren i landsorterna.

Redaktionen

Apollo.

Från C. Petersens lithografiska inrättning och boktryckeri har nyligen utgifvits kort framställning af

Grekernes och Romarnes Mythologi.

Illustrerad med 31 planscher

Priset är 1 Rgs Bco

Rebus N:r 1.

Götheborg, C. Petersens Officin, 1847.

Nästa Nummer utkommer Söndagen den 18 April 1847.